

Training tegen kindersekstoerisme

Februari 2006

Mireille Bijnsdorp, campagne coördinator van Terre des Hommes, bracht onlangs Nederlandse en Cambodjaanse politiemensen samen in de strijd tegen kindersekstoerisme. Zij reisde daarvoor in januari 2006 met de Nederlandse trainers naar Cambodja en deelt haar ervaringen met ons.

Maandag

Dit weekend ben ik naar Cambodja afgereisd samen met vijf Nederlandse politiemensen die deze week hun collega's gaan trainen in de bestrijding van seksueel kindermisbruik. Tijdens mijn openingsspeech kijk ik naar de gezichten van de deelnemers. Ik zie hoe zij aandachtig luisteren, instemmend knikken, rechtop gaan zitten, een aantekening maken. En in hun ogen meen ik interesse en nieuwsgierigheid te lezen. Ik voel mij optimistisch en vol vertrouwen over het verdere verloop van deze week: we zijn goed voorbereid en de organisatie in handen van onze Cambodjaanse partner CWCC loopt gesmeerd.

Als de eerste dag voorbij is ben ik opgelucht, de kop is eraf! Vandaag is er gesproken over de seksuele uitbuiting van kinderen door

buitenlanders waaronder Nederlanders: hoe zij te werk gaan, wie erbij betrokken zijn, en wat wij ertegen kunnen doen. Speciale gast vandaag was de Nederlandse politie liaison officier uit Bangkok. Zij is verantwoordelijk voor de link tussen Nederland en de regio wanneer internationale justitiële samenwerking vereist is.

Wanneer we na afloop even het hotel willen verlaten, waar de training wordt gegeven en wij allen verblijven, worden we bij de uitgang aangeklampt door twee mannen. Het zijn onderzoekers van een NGO die ons melden dat er zojuist een Duitser gearresteerd is op verdenking van seksueel misbruik van een jongen van elf. Zij houden deze man al weken in de gaten en hebben afgelopen nacht wacht gehouden voor het guesthouse waar hij die avond met de jongen naar binnen ging om er pas vanochtend weer hand in hand uit te komen. Ze vonden de politie die nacht niet bereid om iets te doen, maar tijdens kantooruren wilde zij nu wel in actie komen. De jongen legde allereerst een belastende verklaring af, maar trok deze later weer in onder druk van zijn moeder: Pim is een heel aardige man die veel goeds voor ons doet. Ik voel woede en machteloosheid, waarschijnlijk loopt Pim morgen weer vrij rond. In Gambia

Persoonlijk verslag

heb ik dezelfde verhalen gehoord. Met geld kan vriendschap met de familie of zelfs het hele dorp gekocht worden. De politie vraagt zich op dit moment waarschijnlijk af wat nu verder te doen. Zonder verklaring van het slachtoffer hebben ze onvoldoende informatie om deze man vast te houden.

Dan verdwijnt plotseling mijn gevoel van machteloosheid. Dit is namelijk precies de reden waarom ik drie jaar geleden na mijn onderzoek naar kinderseksstoerisme in Gambia Nederlandse politiemensen inschakelde om lokale collega's te trainen. Vorig jaar in Gambia en deze week in Cambodja trainen zij dan ook tientallen politierechercheurs, officieren van justitie, onderzoeksrechters en ook maatschappelijk werkers en doktoren in het verzamelen van bewijs en internationaal geldende onderzoeksrichtlijnen.

Dinsdag

Vandaag zijn de deelnemers verdeeld in twee groepen. Groep A volgt de komende twee dagen de training in speciale opsporingsmethoden en vervolgens de training in kindvriendelijke interviewtechnieken. Groep B doet dit in precies tegenovergestelde volgorde. Ik zit bij groep A en hoor de trainer keer op keer zeggen: "First think, than act". Hij benadrukt hiermee het belang van het opstellen van een

plan van aanpak alvorens van start te gaan. Een andere trainer spreekt over het belang van sporenonderzoek en de noodzaak om opzoek te gaan naar eventuele getuigen die iets gezien kunnen hebben: een hoteleigenaar, een taxichaffeur of receptionist. En weer een ander heeft het over samenwerking: "Don't walk alone, cooperation is the key to success". Het gaat geweldig.

Donderdag

Een speciale oefening van verhoordeskundigen Karina en Jannie blijft me nog lang bij. Karina vraagt de deelnemers de ogen te sluiten en terug te denken aan hun eigen, meest recentelijke, positieve seksuele ervaring. Ik zie een lichte frons bij een aantal rechters and officieren, maar dan sluiten de meesten toch hun ogen. Vervolgens stelt Karina voor dat ze die ervaring nu delen met elkaar, waarop verschrikt en met gegiechel gereageerd wordt. "Bedenk dat ik je alleen om een positieve ervaring vraag. Jullie moeten kinderen vragen naar negatieve ervaringen. Bedenk hoe ongemakkelijk zij zich wilen voelen", besluit Karina de oefening.

Zaterdag

De week is voorbij gevlogen. Vanochtend delen de gouverneur, de trainers en ikzelf om beurten de certificaten uit. Iedereen is geslaagd. Deelnemers slaan trainers op de

schouders en bedanken hen voor het delen van hun kennis. Als ik dit alles zo aanschouwen ik ervan overtuigd dat deze training een positief effect zal hebben op de bescherming van kinderen. Nu maar hopen dat onze eigen ambassades verdachten die op borgtocht vrij

zijn niet met een noodpaspoort het land laten ontvluchten. En dat ons eigen OM niet langer terugschrikt voor handhaving van extra territoriale wetgeving. Het gaat hier om samenwerking en die bereik je alleen als je elkaar opzoekt en leert kennen.

